

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Governatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 2. Diuitiarum pericula, & damna.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

Matth. 4.
8.

mus; & inimici vox est: Hæc omnia tibi dabo, omnia scilicet regna mundi, & gloriam eorum.

S. Aug.
serm. 205.
de temp.

Sed aliter Christus consulit, aliter de diuitijs loquitur, nouit enim, quam messem hæc seges ferat; seges bona; sed apud malos in lolium degenerans. Nam qui uolunt diuites fieri, incidunt in tentationem & laqueos, & desideria multa & noxia. Non timetis? Audite quod sequitur, Quæ mergunt homines in interitum & perditionem. Non times? radix est omnium malorum auaritia. Auaritia est esse uelle diuitem, non iam esse diuitem. Ipsa est auaritia. Mergi non times in interitum & perditionem? Non times radicem omnium malorum auaritiam? De agro tuo extirpas radicem spinarum, & non extirpas de corde tuo radicem malarum cupiditatũ? ait S. Augustinus. Et Chrysoſtomus: Diuitiarum sequela, est luxuria, ira intemperans, furor in-

S. Chryſ.
lib. Quòd
nemo læ-
ditur, ni-
ſi à ſeipſo.

instus, arrogantia superba, omnisq; irrationalis motus. Verè Poëta pecuniam alloquitur:

Propert.
l. 3. & 7.

*Tu vitijs hominum crudelia pabula præbes,
Semina curarum de capite orta tuo.*

§. II.

Diuitiarum pericula, & damna.

Etsi enim bonus possit esse usus diuitiarum,

rum, tamen valde difficilis est, atque in earum possessione ingens est periculum æternæ damnationis. *Si fueris dives, non eris immunitus à delicto.* Diuitiæ diabolo sunt pro visco, pro laqueo; sunt pro ansa omnis peccati; immò adeò annexa sunt diuitijs peccata, vt ipsæ quoque quodammodo diuitiæ peccata dici possint. Hinc Dominus ait: *Facite vobis amicos de mammona iniquitatis,* mammonam iniquitatis vocat, non solum, quia sæpe diuitiæ iniquè sunt acquisitæ, sed etiam quia possessæ non rarò sunt causa iniquitatis, vel occasio. Ita olim, *cùm roboratum fuisset regnum Roboam, & confortatum; dereliquit legem Domini, & omnis Israel cum eo.* Neque enim ipse solus Roboam, regni viribus auctis, sed etiam populus cum eo à Domino recessit. Adeò sæpe plus peccatur in regno valido, quàm afflicto. Quamobrem, Sexto Aurelio teste, Imperator Traianus solebat dicere, *diuitias esse sicut splen:* splene crescente, non bene est homini, sed vix incedere, vix respirare potest: ita crescente pecunia, crescunt morbi animorum; neq; in via virtutis finitur facilè ambulare, qui est copiosus; immò propemodum vix habet facultatem respirandi, aut ad cælum suspi-

Eccli. 11.

11.

Luc. 16. 9.

2. Paralip. 12. 1.

Cant. 2.
13.

S. Chryf.
homil. 7.
de pœnit.

S. Asteri-
us hom.
de aua-
ritia.

suspirandi; cùm interea animæ pauperum, tantò expeditiùs ad cælū subuolent, quanto sunt minùs oneratae: *Surge, propera, amica mea, columba mea*, ait sponsus. Columbam vocat, quia hæc vix habet lienem; unde perniciousiter volat, quemadmodum animæ diuitijs carentes. Diuitiæ etiam vrticæ sunt, citò vrunt; spinæ sunt, facilè pungunt; immò sicut inter vepres, viperæ, colubri, aliæque bestia virulentæ commorantur, ita inter opes omnis generis venena. *Opes luxuria occasio*; ait S. Chrysostronus, *malitia schola, turpis & defluentis vita caussa, anima corruptela, via ad diuersa ferens mala; cursus nullum habens bonum his, qui abutuntur se. Hinc fures, hinc murorum fossores, domestici transfuga in semetipsis furti morbum nutrientes. Quid multis? Est in abundantia rerum caducarum scopulus, est fons, & quædam Lerna malorum, est radix omnium vitiorum. Auaritia omnium radix malorum*, ait S. Asterius, *innumera ex se vitia progignens. Sicuti enim ij, qui aurum in sinu visceribusq; terra scrutantur, auream glebam circa principem & proprium generationis locum, cumulatum repositam inueniri narrant, & aliquas inde velut venas, in longum hinc inde produci. Sicut arborum*

arborum à stipite latè sese explicant ac diffundunt radices: Ad eundem modum imagine non minùs impropria auri & auaritia, multa video germina, multosq; surculos una, eademq; stirpe auaritia coniunctos. Quæ in genere dicta speciatim percurremus.

§. III.

Superbia è diuitijs.

A superbia initium sumamus, vnde initium sumit omne peccatum, quoniam initium omnis peccati est superbia: qui tenuerit eam, adimplebitur maledictis, & subuertet eum in finem. Atque proprius diuitiarum vermis est superbia, teste S. Augustino, cui elidendo vt essent pares Philosophi, operam dederunt maximam, vt moderarentur elationem ex affluentia externorum bonorum, diuitiarum scilicet & potentia. Hæc moderatio, Christianis humilitas vocatur, quæ cohibet animum, ne insolescat, cum se homo copiosarum facultatum possessorem, & multis alijs imperitantem conspicatur; simulque efficit, ne agrè ferat, quòd his destitutus, eo in pretio non sit, apud vulgus, in quo sunt ceteri, qui his rebus abundant. Hinc Philosophum se videri volentem, qui tamen turpe ducebat, quòd patre natus esset inope,

Eceli. 10.
15. S. August. ser.
5. de Domin. &
serm. 212.
det emp.